

ЧИМ ПОЯСНИТИ, що діти такі різні? Чому так буває? Саме про це йдеться в розмові нашого кореспондента з лікарем-психологом В. А. Скумінім. Віктор Андрійович нагадує слова А. С. Макаренка: «За що б ми не взялись у справі виховання, ми завжди приходимо до питання про міру». І справді, надзвичайно важливо зберігати міру не тільки в проявах почуттів до дітей, а й у задоволенні їхніх потреб, у вимогах і напучуваннях, заохоченнях та покараннях. Все залишає слід у дитячій душі. Не стежачи за власними словами і вчинками, не запобігаючи вчасно шкідливим впливам, не

У КОЛІ СІМ'Ї

1.XII, 12.45, I PC

приділяючи дітям достатньої уваги, ми тим самим неправильно формуємо їхні душі і даємо випадку робити те, що повинні робити самі.

Розумна любов, наголошує В. А. Скумін, має бути основою взаємовідносин між батьками й дітьми. А вона передбачає взаємне довір'я. Батьки повинні стати друзями своїх синів і дочок. Щоб ті не приховували від них найменших порухів своєї душі, щоб до них тягнулися і в радості, і в горі, щоб

до них перших ішли і в визнанням своїх провин, і за порадою. і за співчуттям.

До кожної дитини треба підходити, враховуючи її особливості, її нахили, її індивідуальність. Маленькими «секретами» у цій такій важливій справі виховання й ділиться автор бесіди, особливо наголошуючи на педагогічному такті, на необхідності постійного самовдосконалення самих батьків.